

Gah mi weg mit sükse Kleieree!

VAN RÜDIGER ROSE
UT WILHELMSHAVEN

Dat weren blot drie of veer Riegen, de Adelheid schreven harr. Se schreev nooit vööl in hör WhatsApp-Texten. Man faker was dat nett so, dat Hanna nich recht wuss, wat se daarmit anfangen sull.

Ditmaal was dat blot dit een Woord, wat Hanna nooit höört harr un wat se nich verstunn: Se harr en neei Favorit, as Adelheid dat schreev: Plüschmoors. Leev Tied un Sanna! Nooit in hör Leven harr Hanna sowat höört.

Wat also weer en Plüschmoors? Nich maal in dat neje Plattdütsch-Woordenbook in 't Internet kunn een dat finnen. Unkel Ewald, de se na 't Fröhstück anropen dee, vertelde hör van all sien Sörge und Problemen, de he in Moment in d' Kopp harr: Krieg un Flucht, slecht Weer un so vööl Water in d' Tuun. Natürelk harr se Karl to allereerst fraagt. Man dee weer bannig slecht geluunt. He harr nich maal dat eerste lichtere van de beiden Sudokus in Zeitung rutkregen. „Schei ut, Froo! Gah mi weg mit disse Kleieree!“ Richtig an 't Futern was he, as he up d' Trapp na d' Keller hen was.

Hanna weer düchtig an 't Sinneren. Was en Plüschmoors en heel mallen groten Apparat? Of was dat wat Lüttjet to 'n Geernhebben? As se up de grote Parkplatz van d' Supermarkt rinfahren dee un hör lüttje Auto nett tegenan bi en grote swarte düchtig upgemotzte Mercedes to stahn kreeg, fragde se sük, of de

RÜDIGER
ROSE

muffige Keerl ut mit 'n swarte Lederjack un Halskett up de Borst: Of de nu woll en Plüschmoors weer? Se kunn de Fraag nich löss worden. As de lüttje Verkoperske hör dat Stück Wurst mit 'n „Un noch 'n mojen Dag!“ herlangen dee, steek de Fraag immer noch in Han-

nas unruhig Kopp: Weer disse lüttje mollig Froo mit dat Sünnschiengesicht, weer dat nu en Plüschmoors?

Hanna weer einfach nich tofree. Warum kunnan de Lüü nich einfach bi de oll Wordenbestand blieven. All sükse neei Worden. Wat wurr daarvan noch worden! Se maakde sük würkelk Sörge um de Spraak. Villicht keem dat verflöekte Woord ok ut Mecklenbörg. Dee daar weren ja sowieso en bietje anners as de Lüü hier un in Oostfriesland. Avers so anners ok weer nich.

Toerst wurr se vannamiddag eerst maal Adelheid anropen. An sük weer dat en anständig Froo. Wo kunn de sükse Worden in de Welt setten! Se weer nich maal en Oostfreeske. Wo kunn de einfach schrieven: Dat is mien neei Favorit. Wat för 'n Blödsinn überhaupt! Adelheid sull hör to allereerst maal vertellen, wat 'n Plüschmoors weer. Hanna wurr hör düchtig de Menung seggen. Of..of.. daar schoot hör wat in d' Kopp: Meende de villicht disse oll Krabbelderen...?

Un de Moraal van de Geschicht:

Segg Lüü dat midden in 't Gesicht!